

udførte. Paa samme Maade gif det i 1851, 53 og 57, ja det ligger jo saa nær, at en Del af de Herrer kunne huske det. Det har desuden været anført i Forsvarsblade, at de nedsatte Kommissioner stadig vendte tilbage til den samme Udvikelse — kun mere udbidet, saaledes som det forelaa i Planen af 1853, der gif ud paa en Landbefæstning over Frederiksberg Slotshavne, Brøndshøj, uden om Lersøen, Bøllegaard, til et Punkt ved Sundet Nord for Strandmøllen. Jeg har kun gjort disse Bemærkninger for at vise, at man virkelig i et Par hundrede Aar har beskæftiget sig meget med Danmarks Forsvar, og at Kjøbenhavns Befæstning spiller en væsentlig Rolle deri. Jeg fastholder altsaa, hvad jeg udtalte ved hin Leilighed, det staar fast hvert Ord. Det ærede Medlem (Brandes) rystet paa Hovedet, det er mig oprigtig talt temmelig ligegyldigt.

Jeg skal dernæst blot gjøre et Par politiske Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) forlangte, at man skulde angive, hvem Fjenden var, hvem man skulde slaa ned, hvem vore Allierede vare osv. Det kunne vi virkelig ikke. Vi befæste os og indrette vort Forsvar for at forsvare vor Neutralitet imod den, der vil angribe os. Hvem det bliver, kunne vi ikke vide. Det kan være mange forskjellige Magter. Vi saae i 1854—55, i den russisk-frank-engelske Krig, var det England-Frankrig, der kom her paa Veien for at angribe Rusland. Havde de den Gang havt Brug for os og havde de ikke været fornøiede med vor Neutralitetserklæring — en Neutralitetserklæring, som var fordelagtig for dem, mindre for Rusland, men som dette Land maatte finde sig i, fordi det ikke kunde komme herind — havde vi været nødte til, maafte ogsaa af andre Grunde, f. Ex. af Hensynet til Tyskland, at udstede en mindre gunstig Neutralitetserklæring for de Magter, havde de maafte angrebet os. En anden Gang kan det f. Ex. blive Frankrig. I Krigen mellem Frankrig og Tyskland fik vi den franske Flaade herind, og vi kunne være meget glade ved, at den franske Hær ikke var saa stor den Gang. Havde den været det, havde vi ikke kunnet bevare vor Neutralitet, da vi ikke havde kunnet forsvare den, men vi kunne ikke vide, hvad det kan blive til en anden Gang. Hvis der kommer en Krig mellem Frankrig og Tyskland, saa er den franske Hær nu saa stor, at den vil kunne sende et Par Armekorps herop. Den har uden at gaa til private Transportstibe i sin Flaade tilstrækkelig Troppemateriel til at transportere to hele Armekorps herop; saa

hvad det kan blive til, kan man ikke sige. Frygter Tyskland for, at Frankrig skal komme først, saa kommer de først, ellers kommer Frankrig først. Hovedsagen er, at vi vil have et ordentligt Forsvar for at forsvare vor Neutralitet. Det er vor Pligt imod vort Land. Naar man har sagt, at ved Kjøbenhavns Befæstning vilde vi friste i saadanne Tilfælde, og den vilde lokke Fjenden og at den let vil blive besat, thi man kan jo dog ikke angive, hvor længe man kan forsvare sig, er det en fuldstændig Misforstaaelse. Det er af de Ting, man postulerer, hvor Paastand staar imod Paastand, og som man ikke lader sig overbevise om eller overbevise hinanden om, men det forekommer mig at være indlysende, at har man en Fæstning, der er meget vanskelig at tage, bl. A. fordi dette fordrer et stort Beleiringsmateriel, da er dette saa stor en Opgave for en Magt, at det ikke falder den ind ganste en passant at sige: Nu gaar jeg over og tager Kjøbenhavn. Jeg skal henpege paa, at i disse sidste Dage i denne krigerste Situation i Europa er der et Land, Rumænien, hvor der forleden Dag med 80 Stemmer mod 11 i Folkerepresentationen blev bevilget 30 Mill. til Udvikling af Forsvarsforanstaltninger, og det var navnlig til Befæstning af Hovedstaden. Ja, man kan være temmelig sikker paa, at Rumænerne tro ikke, at naar de faae befæstet deres Hovedstad, de saa ere mere udsatte for at faae den besat af Russerne, end de ere uden det. Den Frygt, de nære, er netop for, at de skulle blive trukne ind i en Krig af Rusland, saaledes som de bleve det i sidste Krig, hvor de fik Utaf i Stedet for Tak; de mistede et Stykke godt Land og fik noget Sults i Stedet og det, efter at deres Blod var slydt paa Valpladsene. Det ville de nødig en anden Gang, og derfor befæste de deres Hovedstad. Men saa siger man: Saa kommer Russerne og tager den, men det gjør Rusland ikke, thi det er ikke saa let at tage den. Hvad man saaledes siger, er et Postulat, men som jeg tiltror mig ikke Evnen til at kunne overbevise Folk om Urigtigheden deraf. Hvem der ikke kan se det umiddelbart, vil ikke kunne lade sig overbevise.

Hvorledes det end staar med vort Forsvarsvæsen, har man tidt Anledning til at ønske, at i hvert Fald vor militære Opgave en Gang for Alle kunde blive slaaet fast. Jeg kan i den Henseende bifalde den Tanke, som kom frem under en anden Sags Behandling fra det ærede Medlem for Horsens, som netop sagde, at vi skulle have vor militære Opgave slaaet fast. Sid vi en Gang kunde faa en alvorlig Forhandling derom,